

[Erling Christensen]

hjælper i tusindvis af mennesker, store og små, hvert år.

Kirsten Jacobsen (FP):

Den autorisation, som Folketinget om lidt vedtager at give kiropraktorerne, burde kiropraktorerne have haft for længe siden.

Kiropraktorerne har været betragtet som den grimme ælling – de har været uglest af lægestanden, og man har ligesom uden at sige det betragtet dem mere eller mindre som en underlødige gruppe på linje med kloge mænd og kloge koner.

Vi, der kun kan fungere i det daglige liv, fordi vi har en god kiropraktor, vi, der, fordi vi har været ude for trafikuheld eller andet, kender vejen og ved, hvordan man somme tider kommer kravlende derhen, og hvordan man i glæde springer derfra, må være ekstra glade for den autorisation, der som sagt burde være givet for længe siden.

Det eneste kedelige er, at regeringen har fået gennemtrumfet, at børn mellem 0 og 1 år kun skal kunne behandles, såfremt en samarbejdsvillig læge vil udstede en erklæring om, at barnet ikke lider af sygdomme, som går imod kiropraktorbehandling.

Jeg tror, at kiropraktorerne selv ville have fundet ud af det, men jeg har noteret mig med glæde, at flertallet, som fik deres ændringsforslag vedtaget, alle og uden undtagelse har sagt: Hvis lægerne bruger bestemmelsen i loven som et automatisk gummistempel til at forhindre behandling af denne børnegruppe, vil man gribe ind hurtigst muligt.

Jeg tror, at man kommer til det, men jeg synes, det er et godt signal at give til kiropraktorerne allerede nu, at Folketinget mener, at kiropraktorerne med deres uddannelse skal være en naturlig del af det danske sundhedssystem og ikke stå ude på sidelinjen og være underlagt mere eller mindre velvilje fra de læger, som på grund af brødnid ikke har villet samarbejde med dem i mange år.

For det er jo en kendsgerning, at det ikke er kiropraktorerne, som ikke har villet samarbejde; det er lægerne. Derfor må opfordringen fra mig være, at når et enigt Folketing autoriserer kiropraktorerne, så er det på tide, at Den Almindelige Danske Lægeforening tager op til overvejelse, om ikke man må sadle om og gå ind i en konstruktiv dialog, således at samfun-

det får den bedste udnyttelse af den sundhedsfaglige ekspertise, vi har til rådighed, hver på deres område.

Jeg siger det, fordi det at have dårlig ryg jo er en folkesygdom, som hænger og breder sig i hele landet, og når man tænker på, hvad den koster samfundet af sygedage og af sygehusindlæggelser, af behandlinger det ene og det andet sted, for slet ikke at tale om den dårlige livskvalitet for de mennesker, det handler om, vil jeg her opfordre ikke blot lægerne, men også kiropraktorerne til sammen at finde ud af at lave et forebyggelsesprogram. For det er helt sikkert, at man formentlig vil kunne give nogle af rygpatienterne et bedre liv – længere – ved en kraftig forebyggelse.

Hvis den sker i et samarbejde mellem alle de sundhedsgrupper, der er, så er der håb om, at vi om en halv generation kan få antallet af ryglidelser bragt ned til kun at være de virkelig hårde, dem, som ikke kan behandles med andet end symptombehandling; og det er vi jo nok nødt til at acceptere.

Jeg er glad for, at kiropraktorerne nu endelig får det stempel, som gør, at de ikke sådan skal gå med hovedet under armen og gemme sig lidt i en krog – det har de nu for øvrigt været alt for villige til; de skulle have mandet sig op selv for mange år siden, så var det her nok sket før.

Men det er trods alt en glædelig dag, og jeg er mest glad for de tilsagn, jeg har fået fra flertallet om, at hvis lægerne chikanerer det her ved blankt at nægte at tillade behandling af børn mellem 0 og 1 år, så kan de allerede i dag få det vink med en vognstang fra Folketinget om, at vi mødes igen til oktober, og så kan vi hurtigt strikke en ny bestemmelse sammen. Vi har jo allerede et ændringsforslag, som sundhedsministeren siger kan bruges.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.